

Наукові праці

**ПОЛТАВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АГРАРНОЇ АКАДЕМІЇ**

1(12)'2016

Міністерство освіти і науки України

Полтавська державна аграрна академія

**НАУКОВІ ПРАЦІ
ПОЛТАВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АГРАРНОЇ АКАДЕМІЇ**

Випуск 1 (12)

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Полтава – 2016

УДК 330 : 06.055.2 : 378.014.15 : 63(477.53)

ББК 65

П 52

Рекомендовано до друку за рішенням вченої ради Полтавської державної аграрної академії (протокол № 20 від 24 травня 2016 р.)

Згідно з постановою Президії ВАК України № 1-05/8 від 22.12.2010 р.
збірник «Наукові праці Полтавської державної аграрної академії» включений до Переліку фахових видань з економічних наук.

**Редакційна
колегія:**

Макаренко П.М., д.е.н., професор, чл.-кор. НААН України (відповідальний редактор);
Зоря О.П., к.е.н., доцент (відповідальний секретар);
Аранчій В.І., к.е.н., професор;
Войцех Пізло, доктор габілітований, професор (Республіка Польща);
Галич О.А., к.е.н., доцент;
Дорогань-Писаренко Л.О., к.е.н., доцент;
Жозеф Каня, доктор габілітований, професор (Республіка Польща);
Кропивко М.Ф., д.е.н., професор, академік НААН України;
Левченко З.М., к.е.н., доцент;
Лозинська Т.М., д.держ.упр., професор;
Макаренко А.П., д.е.н., професор;
Малік М.Й., д.е.н., професор, академік НААН України;
Маркіна І.А., д.е.н., професор;
Махмудов Х.З., д.е.н., професор;
Пантелеймоненко А.О., д.е.н., професор;
Писаренко В.В., д.е.н., професор;
Писаренко В.П., д.держ.упр., доцент;
Плаксієнко В.Я., д.е.н., професор;
Томілін О.О., д.е.н., доцент;
Чупіс А.В., д.е.н., професор.

Засновник –
Полтавська державна
аграрна академія.
Свідомство про державну реєстрацію
КВ № 17243-6013 ПР
від 12.10.2010 р.

Адреса редакції: 36003,
м. Полтава, вул. Г.Сковороди, 1/3,
Полтавська державна
аграрна академія,
тел. +38(05322) 2-87-48
e-mail: zorya-83@ua.ru

П 52

Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. – Вип. 1
(12). – Полтава : РВВ ПДАА. – 2016. – 316 с.

У збірник включені наукові праці фахівців Полтавської державної аграрної академії, провідних навчальних закладів, науково-дослідних установ, підприємств і організацій України, ближнього та дальнього зарубіжжя, в яких відображені результати теоретичних емпіричних досліджень з економічних наук в галузі сільського господарства і АПК.

УДК 330 : 06.055.2 : 378.014.15 : 63(477.53)
ББК 65

© Полтавська державна аграрна академія, 2016

4. Використовуючи рахунок 23 «Виробництво», доцільним є відкриття субрахунків 2-го і 3-го порядків, а також аналітичних рахунків: основне стадо ВРХ; молодняк ВРХ на вирощуванні; ВРХ на відгодівлі, кормоцех.

5. Оцінювати припілід ВРХ за певною кількістю молока.

Список використаних джерел:

1. Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств, затверджені Наказом Міністерства аграрної політики України від 18 травня 2001 р. № 132. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uazakon.com/big/text1528/pg1.htm>.

2. Методичні рекомендації щодо застосування спеціалізованих форм первинних документів з обліку довгострокових та поточних біологічних активів в сільськогосподарських підприємствах, затверджені Наказом Міністерства аграрної політики України від 21.02.2008 № 73. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.nau.ua/doc/?doc_id=187927

3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2006 № 1315. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.nau.ua/doc/?doc_id=197303.

4. Національне положення бухгалтерського обліку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Національне_положення_бухгалтерського_обліку.

5. Організація обліку у підприємствах сільськогосподарської галузі: [Навчальний посібник] / Шило В.П., Сопко В.В., Ільїна С.Б., Васюков В.Н. – К.: Кондор, 2011. – 268 с.

6. Облік сільськогосподарської діяльності / [Лузан Ю.Я., Жук В.М., Гаврилюк В.М. та ін.]; за ред. Жука В.М. – К.: Видавництво ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007. – 368 с.

7. Панченко Л. О. Удосконалення первинного обліку біологічних активів у тваринництві / Л. О. Панченко, Т. П. Головченко. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/nvlnau/ekon/2010_17/.

Рецензент – д.е.н., професор Плаксісінко В.Я.

УДК 336.266.4

АДМІНІСТРУВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ В УКРАЇНІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ

Безкровний О. В., к.е.н., доцент

Полтавська державна аграрна академія

В науковій статті проаналізовано сутність та сучасні підходи до організації процесу адміністрування місцевих податків і зборів. Здійснено характеристику існуючих механізмів формування місцевих бюджетів за рахунок сплати податків в окремих зарубіжних країнах. На основі здійснених узагальнень виділено превентивні напрями реформування діючих норм Податкового кодексу України в частині місцевого оподаткування.

***Ключові слова:** місцеві податки, місцеві збори, адміністрування місцевих податків, місцевий бюджет, прямі місцеві податки, непрямі місцеві податки, зарубіжний досвід місцевого оподаткування.*

Постановка проблеми. Соціально-економічний розвиток території України залежить від бюджетних ресурсів, що отримують у своє розпорядження місцеві органи влади. Місцеві бюджети в сучасних умовах є одним із джерел задоволення життєвих потреб населення. Місцеві податки і збори за-

мають важливе місце у сфері формування доходної частини місцевих бюджетів у більшості розвинених країн світу. Від достатнього фіскального рівня бюджетних доходів залежить зростання соціально-економічного розвитку регіонів. Система місцевого оподаткування повинна забезпечувати фінансову незалежність органів місцевого самоврядування. На поточний момент, під час проведення фінансової децентралізації і реформування місцевого оподаткування, дослідження ролі місцевих податків і зборів у формуванні доходної частини місцевих бюджетів є важливим і актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика місцевого оподаткування, на сьогоднішній день, перебуває в центрі наукових інтересів широкого кола представників фінансової та економічної думки України і світу. Дослідженню основних проблем, що виникають в процесі адміністрування місцевих податків і зборів присвячені праці багатьох вітчизняних науковців, серед яких М. Бескид, І. Кушал, Л., Простебі, А. Василенко, О. Музика-Стефанчук, Н. Бикадорова, А. Ібатуліна, А. Крисоватий, Л. Тарангул, О. Полюхова та ін.

Науковий доробок згаданих вчених характеризується, в першу чергу, високим рівнем діючої практики нарахування та сплати місцевих податків і зборів, одночасно розробляючи пропозиції по удосконаленню місцевого оподаткування як фінансового підґрунтя ефективного місцевого самоврядування.

Однак, на наш погляд, досі не стали предметом пильної уваги вчених дослідження зарубіжного досвіду місцевих податків та можливостей його використання в Україні. В зв'язку з цим, важливого значення в сучасних умовах набуває осмислення процесу реформування системи місцевого оподаткування України з позицій усвідомлення прогресивного світового досвіду оподаткування в розвинутих країнах.

Постановка завдання. Метою дослідження є характеристика існуючої практики та прагматики адміністрування системи місцевих податків та зборів в Україні на основі всебічного аналізу та узагальнення зарубіжного досвіду функціонування місцевих податків.

Виклад основного матеріалу дослідження. З моменту здобуття незалежності перед Україною постало завдання становлення такої податкової системи, яка б відповідала ринковим умовам та нормам правового суспільства. В контексті цього, необхідною вбачалась докорінна перебудова і вдосконалення такого важливого інструменту податкової системи як місцеві податки та збори, виникнення яких обумовлювалось необхідністю розмежування джерел доходів між бюджетами різних рівнів і зміцнення фінансової бази органів місцевої влади і самоврядування. Ефективне використання інституту місцевих податків і зборів сприяє акумуляції фінансових ресурсів, необхідних для розвитку територіальних громад, оскільки є стабільним і самостійним джерелом доходів до місцевих бюджетів.

В Україні створення правової бази для регулювання відносин у сфері місцевих податків і зборів в Україні триває вже більше двадцяти років. Реально цей процес розпочався із прийняттям Закону «Про систему оподаткування» у 1991 р. [9], а у травні 1993 р. – Декрету Кабінету Міністрів України

№ 56-93 «Про місцеві податки і збори» [8]. Даним нормативним документом передбачалося запровадження 16 місцевих податків і зборів, які з різною ефективністю і неодноразовими змінами в особливостях справляння проіснували до 2011 року, коли їх склад суттєво відкоригував введений в дію Податковий кодекс України [7], а далі Законом 2014 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [10] (рис. 1).

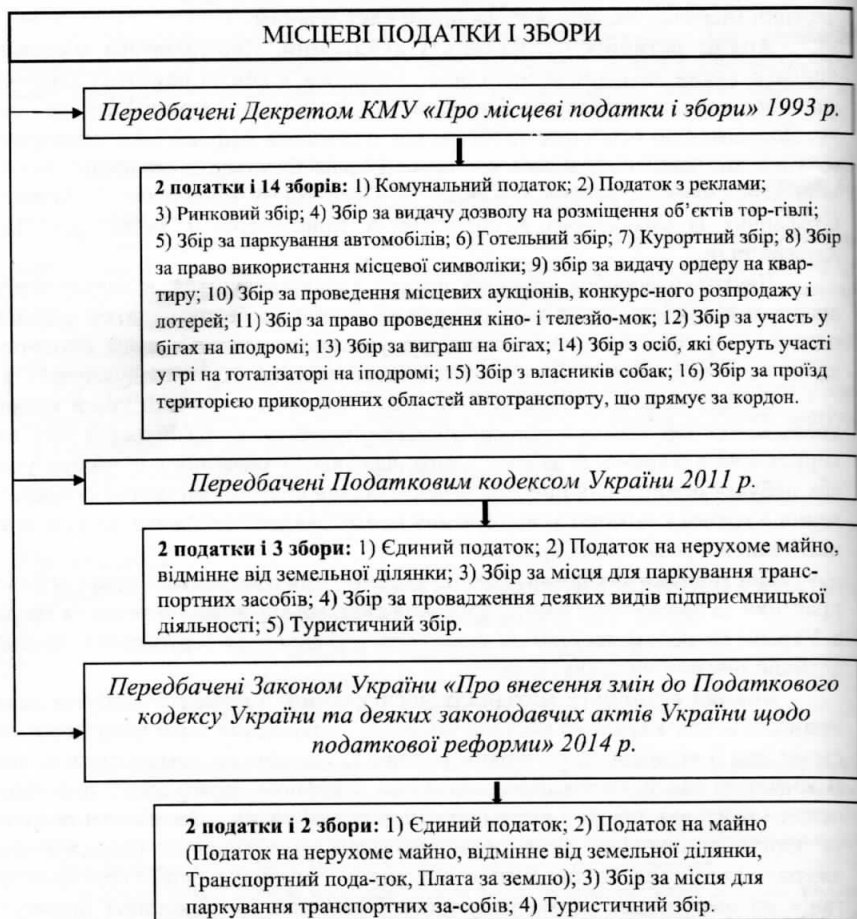

Рис. 1. Склад системи місцевих податків і зборів в Україні за період 1991 – 2016 рр.

Введений в дію у 2011 році Податковий кодекс України крім реформування складу системи місцевого оподаткування, направлено на зміцнення фінансової бази місцевих бюджетів, фактично започаткував принципово нову, одночасно, економічну, правову, фінансову та податкову категорію «ад-

міністрування податків». Так, основний на сьогодні, нормативний документ в податковій сфері, дає визначення адмініструванню податків, як управлінській діяльності в сфері справляння податків.

Узагальнюючи існуюче різноманіття наукових поглядів на трактування сутності та порядку адміністрування податкових платежів, слід виділити основні його складові по відношенню до системи місцевих податків і зборів. Такими, в першу чергу, є:

- сукупність державних органів – адміністраторів податків (органи фіскальної служби та органи місцевого самоврядування, які здійснюють спільну управлінську діяльність, пов'язану із забезпеченням процесу справляння місцевих податків і зборів);

- напрями управлінської діяльності адміністраторів податків за функціональним спрямуванням (врахування специфіки формування місцевих бюджетів в процесі регулювання ставок місцевих податків і зборів);

- механізм адміністрування податків (формування цілей, функцій, принципів справляння місцевих податків і зборів);

- методи управління процесом справляння, податкові відносини (стосунки між податковими органами і платниками місцевих податків і зборів).

При цьому, незначний власний досвід організації та забезпечення ефективного функціонування системи податкового адміністрування в сфері місцевого оподаткування та постійна нестабільність законодавчої бази в даній галузі вимагає звернення уваги на дану складову податкових систем зарубіжних країн.

В розвинених країнах, за словами М. Волохової, місцеві податки і збори, як правило, мають високу питому вагу в загальній сумі грошових надходжень місцевих органів влади, на відміну від України та подібних на неї колишніх соціалістичних країн, де власні кошти у формі місцевих податків і зборів становлять відносно малу питому вагу в доходах місцевих бюджетів [2].

Дослідники особливостей функціонування системи місцевого оподаткування в окремих країнах світу, зокрема А. Василенко та С. Остерович, виділяють дві основні групи місцевих податків: 1) безпосередньо прямі податки, які запроваджуються у межах конкретної адміністративно-територіальної одиниці й повністю надходять до бюджетів місцевих органів самоврядування; 2) загальні податки, які справляються за незмінними правилами на території всієї держави, однак надходять до місцевих бюджетів [1,6].

Загальновизнаним у світовій практиці є той факт, що місцеві податки та збори є основою дохідної частини місцевих бюджетів більшості держав. Так в Австрії за рахунок місцевих податків місцевий бюджет наповнюється майже на 72 %, в Японії на – 55 %, Франції – 48 %. За рахунок місцевих податків, за твердженням Л. Простебі формувалися 61 % муніципальних доходів у Швеції, 66 % – у США, 51 % – у Данії, 46 % – у Швейцарії, 46 % – у Німеччині, 43 % – у Норвегії, 37 % – у Великій Британії, 34 % – у Фінляндії, 31 % – в Іспанії [11].

Питання щодо оптимальної кількості податків теж, як свідчить зарубіжний досвід, не має однозначної відповіді. Адже кількість місцевих податків і зборів у різних країнах, як свідчить В. Дмитровська суттєво різниться. Для

більшості розвинених країн, як правило, характерним є застосування значної чисельності місцевих податків: у Франції – понад 40, Німеччині – 55, Італії – близько 70, Бельгії – близько 100 [3]. Зокрема, у Великій Британії стягується лише один податок з нерухомого майна – землі, будівель, крамниць, установ, заводів і фабрик, причому сільськогосподарські угіддя та будівлі на них, а також церкви не оподатковуються.

В той же час, в Японії є три основні види місцевих податків: підприємницький, що справляється з прибутку, корпоративний муніципальний податок та зрівняльний податок у фіксованій сумі податку, розмір якої залежить від розміру капіталу юридичної особи та чисельності працюючих та значної кількості (близько тридцяти) додаткових. Подібним є й досвід США, де запроваджено такі місцеві податки, як податок з продажу, місцевий прибутковий податок, податки на прибуток корпорацій, на спадщину, майновий податок.

Значне різноманіття видів місцевих податків і зборів дало підстави погодитись із думкою О. Музики-Стефанчук, щодо доцільності виділення окремих їх груп: прямі (податок на прибуток (доходи) юридичних і фізичних осіб, земельний податок, податок на промисел), непрямі (різноманітні акцизи, податок з продажу) та інші (податкові збори з видовищ, за надані послуги, зайняття торгівлею тощо) [5].

На сьогодні, за твердженням І. Кушала сформувалося ряд основоположних принципів функціонування інституту місцевих податків і зборів європейських країн та інших розвинених країн світу, які передбачають:

- транспарентність тягаря місцевих податків з урахуванням платоспроможності платників податків і вигоди, яку вони отримують від послуг, що надаються місцевими органами влади;
- справедливий розподіл податкового тягаря для фізичних і юридичних осіб – платників податків, що має сприяти ефективному розподілу ресурсів;
- визнане право органів місцевого самоврядування змінювати при потребі в обсязі наперед установлених обмежень обсяг місцевих податків;
- різниця між обсягом місцевих податків, які збираються органами місцевого самоврядування різних адміністративно-територіальних одиниць, не повинна бути великою, за винятком випадків, коли це пояснюється таким чинником, як різний рівень послуг;
- невисокий рівень економічних (мінімальний вплив на економічну структуру території муніципалітету), демографічних (неспричинення міграції жителів) і соціальних (запобігання погіршенню становища соціальних груп) наслідків;
- певна еластичність, яка б сприяла коригуванню обсягу податкових надходжень залежно від зміни рівня витрат [4].

Говорячи про ефективність, використовуваних в податкових системах різних країн місцевих податків і зборів, слід зазначити, найефективнішим на місцевому рівні вважається саме податок на нерухоме майно. В різних європейських країнах даний податок має різну питому вагу у власних надходженнях місцевих бюджетів. У таких іноземних державах, як Данія, Фінляндія,

Греція та Люксембург, податок на нерухомість складає незначну частку у загальних надходженнях місцевих бюджетів, менше 10 % загального обсягу місцевих надходжень, а у таких країнах, як Бельгія, Латвія, Литва, Польща, Словаччина, Словенія, Іспанія, вона становить понад 50 % загального обсягу місцевих надходжень; у Великобританії, Естонії та Ірландії він дорівнює майже 100 %. 12]. Податок на нерухомість сплачується як фізичними особами, так і юридичними і нараховується відповідно до оціночної вартості об'єкта нерухомості, при цьому також враховується місце розташування об'єкта нерухомості або його корисна площа

Висновки. Підсумовуючи проведені дослідження слід наголосити на важливій залежності формування доходів органів місцевого самоврядування від місцевих податків і зборів, особливо в умовах сучасної фінансової децентралізації. Запроваджений, разом із введенням в дію Податкового кодексу України, механізм адміністрування місцевих податків і зборів доводить безальтернативність курсу на зростання ефективності їх справляння і, як наслідок, зростання фінансового базису розвитку окремих регіонів і громад. Здійснені, при цьому, реформи методики та методології нарахування і сплати місцевих податкових платежів мають ґрунтуватись на використанні позитивного зарубіжного досвіду в даній галузі податкових відносин, зокрема тих країн де результативність діючого механізму місцевого оподаткування доведена розміром грошових надходжень до бюджетів місцевого рівня.

Список використаних джерел:

1. Василенко А. В. Місцеве оподаткування в Україні у контексті зарубіжного досвіду / А. В. Василенко // Економічний вісник університету (ДВНЗ Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Г. Сковороди). – 2015. – № 16-1. – С. 351–355.
2. Волохова М. П. сучасний стан та напрями вдосконалення справляння місцевих податків і зборів України / М. П. Волохова // Економічні інновації. – 2014. – випуск 57. – С. 62–71.
3. Дмитровська В. С. Зарубіжний досвід місцевого оподаткування / В. С. Дмитровська // [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://archive.nbuv.gov.ua>.
4. Кушал І. М. Напрями реформування системи місцевого оподаткування України / І. М. Кушал, С. В. Присяжний // Наукові вісті Даліського університету : зб. наук. праць. – Луганськ, 2013. – № 10. – С. 24–28.
5. Музика-Стефанчук О. А. Декілька нарисів про місцеві бюджети в зарубіжних країнах / О. А. Музика-Стефанчук // Науковий вісник Академії муніципального управління. – Серія «Право». – 2010. – № 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_pr/2010_1/12.pdf.
6. Острович С. Е. Місцеві податки і збори як фінансова основа місцевого самоврядування (вітчизняний і зарубіжний досвід) / С. Е. Острович // Порівняльно-правові дослідження. – 2009. – № 2. – С. 107–112.
7. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
8. Про місцеві податки і збори: Декрет Кабінету Міністрів від 20.05. 1993 р. № 56-93 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/56-93>.
9. Про систему оподаткування: Закон України від 25.06. 1991 р. № 1251-XI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1251-12>.
10. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи [Електронний ресурс] : закон України [від 28.12.

2014 р. № 71-VIII]. – Режим доступу : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1251-12>.

11. Простебі Л. І. Реформування інституту місцевих податків і зборів у контексті підвищення надходжень місцевих бюджетів / Л. І. Простебі // економіка і суспільство. – 2016. – № 2. – С. 589–593.

12. Recommendation of the Committee of Ministers to member states on local taxation, financial equalisation and grants to local authorities // Rec(2012)14. : Council of Europe. 06.09.2012.

Рецензент – д.е.н., професор Плаксієнко В.Я.

ЗМІСТ

Макаренко П.М., Рощина Ю.В. СУТНІСТЬ АГРАРНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ І ЙОГО СТІЙКОГО РОЗВИТКУ	3
Аранчій В.І., Ігнатенко М.М., Аранчій Д.С. КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ВЕЛИКИХ КОРПОРАТИВНИХ АГРОФОРМУВАНЬ ТА НАПРЯМИ ЇХ ЗАЛУЧЕННЯ У ВИРОБНИЦТВО ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ	17
Макаренко А.П., Мелешук Д. Д. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА ПОДАТКОМ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ В УМОВАХ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄС	23
Томілін О.О., Томіліна А.О. ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ У СИСТЕМІ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ТА ЗЕМЛЕВОЛОДІННЯ ...	29
Плаксієнко В. Я., Трушина А. Ю. КОНТРОЛІНГ ВИТРАТ В СИСТЕМІ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ АГРАРНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ	35
Маркіна І.А., Сьомич М.І. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СПОЖИВЧОЮ КООПЕРАЦІЄЮ УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	38
Зоря С. П. ПЕРЕСТРАХУВАННЯ ЯК КЛЮЧОВА СКЛАДОВА СТАБІЛЬНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ	46
Стаднік Л.І., Стаднік В.Л. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК БІОЛОГІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ ТА КАЛЬКУЛЮВАННЯ ПРОДУКЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА	52
Безкровний О. В. АДМІНІСТРУВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ В УКРАЇНІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ	58
Чумак В. Д. ПОПЕРЕДЖЕННЯ БАНКРУТСТВА АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ БЕЗЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Дядик Т.В., Миколенко І.Г., Писаренко С.В. ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	69

ПОКАЖЧИК АВТОРІВ

Аксюк Я. А.	97	Мелешук Д. Д.	23
Ал-Далаіен Рашад Халіф		Миколенко І.Г.	68
Хаммад.....	80	Нагула Р.О.....	109
Алдохіна Н.І.	172	Передерій Н.О.	183
Аранчій В.І.	17	Писаренко В.В.	189
Аранчій Д.С.	17	Писаренко С.В.....	68
Багорка М. О.	233	Пілявський В. І.	75
Безкровний О. В.	58	Плаксісінко В. Я.	35
Бінусов М. М.	239	Погребняк Л. П.....	115
Бодник В.О.	136	Радіонова Я.В.	150
Большакова Є.Л.	103	Решетнікова О.В.	158
Воронько-Невіднича Т.В.	126	Рощина Ю.В.	3
Даниленко В.І.	209	Самойлік М.С.	189
Дядик Т.В.	68, 197	Стаднік В.Л.	52
Дяченко А.В.	85	Стаднік Л.І.	52
Зоря О.П.	246	Стоянова-Коваль С. С.	260
Зоря С. П.....	46	Сьомич М.І.	38
Івко Ю.В.	85	Терещенко І.О.	227
Ігнатенко М.М.	17	Томілін О.О.	29
Калантиря Ю.С.	221	Томіліна А.О.....	29
Калюжна Ю.П.....	159	Трегубова О.О.	144
Кобченко М. Ю.....	90	Трушина А. Ю.....	35
Колокольчикова І. В.	120	Федірець О.В.	85
Комаріст О. І.	172	Хижняк В.О.	266
Кузьменко С.В.	183	Хурдей В.Д.	197
Лебедєва В. В.	253	Чайка Т.О.	126
Лях Я.Ю.	189	Черненко С.П.	215
Макаренко А.П.	23	Чумак В. Д.	64
Макаренко П.М.	3	Шумкова В.І.	163
Маркіна І.А.	38	Яснолоб І.О.	126
Маркова Є.Ю.	274		